

“האחיות בבית החולים בכו ליד המיטה: למה אומרים שאת מתה?”

פרסומת

השמועות על מותה של יונה אליאן נפוצו כשהייתה מאושפזת: “ניסו להסתיר ממני” • אלי גורנשטיין התעורר משנ”צ וגילה שכבר מספידים אותו: “צבטתי את עצמי לראות שאני בסדר” • נחמן שי היה בכנסת כשקיבל הודעה ש”ליבו נדם”: “מה פתאום מודיעים על מותי?” • יעל דיין היא רק האחרונה בשורה ארוכה של מפורסמים שנאלצו להוכיח שהם עדיין בינינו: “נכחתי בשבעה של עצמי, בדיחה של מלאך המוות”

n12 **איתם אלמדון**

פורסם: 09.03.23, 19:19 | עודכן: 11.03.23, 23:48

4 תגובות

כשהשחקנית יונה אליאן אושפזה בבית החולים, בגלל סיבוכים של מחלת הנשיקה, לא חלפה בראשה המחשבה שתיאלץ להזים שמועות כוזבות על מותה. “אני האחרונה שיכולה להעיד איך זה התגלגל כי אין לי מושג”, היא נזכרת בריאיון ל-N12. “הייתי במצב לא טוב אבל לא מתתי. אני לא יודעת מי פרסם ואיך זה הגיע, אבל זה היה נורא כי ניסו להסתיר את זה ממני. יום אחד פתחתי את העיניים וראיתי את האחיות עומדות ליד המיטה שלי ובוכות, ולא הבנתי מה קרה. שאלתי והן אמרו: ‘איך הם יכולים לעשות לך את זה? למה הם עושים לך את זה?’ עד שהבנתי שאומרים שאני מתה”.

בעקבות הידיעות השקריות שהופצו ברשתות החברתיות בנוגע למצבה של אליאן, **נאלץ אז בעלה ששי קשת להתראיין** כדי לשים סוף לשמועות. “עד היום לא צפיתי בריאיון הזה”, היא מודה. “זה היה כל כך טראומתי בשבילי. מה שנורא שזה השפיע

על אנשים בסביבה שלי. הילדים שלי עברו תקופה מאוד מטלטלת בגלל זה. זה נמשך גם אחרי שכבר השתחררתי מבית החולים. המשיכו לפרסם שמתתי אבל בכל פעם אמרו לי – את יודעת, זה סימן לאריכות ימים. טוב, בסדר, זה נפלא, אבל כמה אריכות ימים אתם רוצים? זה פשוט לא הפסיק".

זיהינו שחוסם הפרסומות שלך מופעל על מנת להמשיך לצפות יש להסיר את החסימה

לכיסוי חוסם הפרסומות:

1. הקליקו על חוסם הפרסומות בדפדפן שלכם
2. בטלו את החסימה מהאתר- כבו את הכפתור הדלוק
3. רעננו את העמוד

חרושת השמועות עימתה את מכריה של השחקנית הוותיקה עם דילמה לא פשוטה בכלל. "חברים שלנו ששמעו לא ידעו בכלל איך להתקשר לששי ולשאל אם זה נכון", היא מתארת. "מה, אתה מצלצל ושואל אם יונה נפטרה? רוב האנשים חטפו שוק. זה הגיע אפילו לאנשים מחו"ל. אני לא יודעת איך לעכל את זה, אני רק יודעת שזה גרם המון מבוכה וצער למשפחה, לאנשים הקרובים ולחברים. זה מוזר, אני לא יודעת מה המוטיבציה שלהם. מה זה עושה להם. איזה טוב זה עושה למישהו?".

[לקריאת כל כתבות מגזין N12 לחצו כאן](#)

גם [אחרי ההתאוששות והחזרה לבמה](#), בחרה אליאן שלא להתראיין במשך כמעט שנתיים. "לא שזה עשה לי משהו רע אבל אני לא אוהבת שהדברים האלה נעשים בפומבי. לא שיתפתי פעולה עם התקשורת גם הרבה זמן אחר כך". גם היום כואב לה לחשוב על מה שהופץ אז, ב-2019: "היה בי איזה כעס – למה לא בודקים לפני שמפרסמים? קל מאוד פשוט להתקשר ולשאל. הרבה זמן הייתה לי איזו מין רתיעה מלהתראיין ולא רציתי לדבר על התקופה. במשך שנים הייתי בקטע של להתראיין אבל למדתי להתראיין ולא באמת להניד את הדברים הכי אינטימיים. כשאתה מאושפז בבית חולים, זה כל כך אינטימי שלא רציתי לשתף".

“חברים שלנו ששמעו לא ידעו בכלל איך להתקשר לששי ולשאול אם זה נכון. מה, אתה מצלצל ושואל אם יונה נפטרה? רוב האנשים חטפו שוק”

יונה אליאן

“זה הגיע אפילו לאנשים מחו”ל”. יונה אליאן | צילום: החדשות 12

פרסומת

“הודעה כל כך קשה הגיעה לכל מקום”

ידיעות שקריות ליוו אותנו משחר ההיסטוריה, עוד הרבה לפני שדונלד טראמפ הטביע את המונח “פייק ניוז” בלקסיקון התקשורת והפוליטי, אבל הרשתות החברתיות הפכו אותן לבעיה קשה מאי פעם. שמועות שקריות על מותם של ידוענים מופצות כל הזמן, ביניהם מדונה, מיילי סירוס, ג'ניפר לופז, ג'סטין ביבר, ג'ון בון ג'ובי, הילרי קלינטון ומייקל ג'ורדן - וגם המלכה אליזבת' "נקברה" פעמים רבות

גם כאן אצלנו, רשימת הסלבס שזכו לידיעות שקריות על מותם הולכת ומתארכת. רוני דלומי, אייל גולן, מרגול, שרית חדד, שלומי שבת, נינט טייב, גדי איזנקוט וצביקה פיק לפני מותו הם רק מדגם של המפורסמים שנאלצו לאורך השנים להפריך שמועות מכוערות על לכתם בטרם עת. בחלק מהמקרים הופצו הודעות שמתחזות לאתרי חדשות, ובחלק היה זה [צבא בוטים שפרסם את המידע השקרי](#) ללא הרף.

דלומי, שהתמודדה עם גל שמועות זדוני שלפיו שמה קץ לחייה, שיתפה בריאיון לתוכנית "אינטימי" עם רפי רשף איך נדרשה להפריך את השמועה: "זה פשוט הלך וצבר תאוצה. קיבלתי טלפונים מאנשים שרק רצו לוודא שאני חיה. זה היה בכל מקום. אנשים שלחו לי שרשורים מקבוצות וואטסאפ גדולות, התקשרו להורים שלי חברים שלהם לשאול אם הכול בסדר. זו הודעה כל כך קשה וזה הגיע לכל מקום".

פרסומת

זיהינו שחוסם הפרסומות שלך מופעל על מנת להמשיך לצפות יש להסיר את החסימה

לכיסוי חוסם הפרסומות:

1. הקליקו על חוסם הפרסומות בדפדפן שלכם
2. בטלו את החסימה מהאתר- כבו את הכפתור הדלוק
3. רעננו את העמוד

לפני כשלושה שבועות הייתה זו חברת הכנסת לשעבר יעל דיין [שהוספדה בכנסת בעודה בין החיים](#). "בתקשורת דווח שחברתנו ומורתנו יעל דיין הלכה לעולמה", ספד לה חבר הכנסת גלעד קריב ממפלגת העבודה. "צער גדול, לוחמת אמיתית לשוויון זכויות הנשים, הגנה על מיעוטים בישראל, מחוקקת אמיצה ומורה לדורות".

גם חברת סיעתה נעמה לזימי פרסמה פוסט פרידה וכמה דקות לאחר מכן מחקה, כשהתברר שהידיעות על מותה של דיין היו מוקדמות. בשיחה עם N12 התייחסה דיין, סופרת, עיתונאית ופוליטיקאית שכיהנה במפלגת העבודה במשך שלוש כנסות, לאירוע ההזוי: "אני לא יודעת מאיפה התחילה השמועה הזו, זה מצחיק כי אני חיה – שיתעסקו בעניינים שלהם".

פרסומת

זיהינו שחוסם הפרסומות שלך מופעל על מנת להמשיך לצפות יש להסיר את החסימה

לכיסוי חוסם הפרסומות:

1. הקליקו על חוסם הפרסומות בדפדפן שלכם
2. בטלו את החסימה מהאתר- כבו את הכפתור הדלוק
3. רעננו את העמוד

זיהינו שחוסם הפרסומות שלך מופעל על מנת להמשיך לצפות יש להסיר את החסימה

לכיסוי חוסם הפרסומות:

1. הקליקו על חוסם הפרסומות בדפדפן שלכם
2. בטלו את החסימה מהאתר- כבו את הכפתור הדלוק
3. רעננו את העמוד

זו לא הייתה הפעם הראשונה שאירוע כזה התרחש בכנסת. בספטמבר 1999 אירע נס תחיית המתים לחבר הכנסת אמנון רובינשטיין ממרצ – לאחר שיו"ר הכנסת דאז, חבר הכנסת אברום בורג, הודיע על פטירתו במליאה ואף נשא תפילת אל מלא רחמים לעילוי נשמתו. חצי שעה לאחר ההספד, בשעה שלוש וחצי לפנות בוקר, חזר בורג והודיע כי הכנסת נפלה קורבן למתיחה זדונית. "כזאת עוד לא הייתה", אמר לקול צחוקם של הח"כים. "לשמחתנו הרבה חה"כ רובינשטיין חי, וכשם שהעצב גדול כאשר מפרסמים, כך ההקלה גדולה כאשר מסתבר שהדברים הם אך בגדר שמועה".

פרסומת

תיעוד: ההודעה השגויה על מותו של אמנון רובינשטיין

זיהינו שחוסם הפרסומות שלך מופעל על מנת להמשיך לצפות יש להסיר את החסימה

לכיסוי חוסם הפרסומות:

1. הקליקו על חוסם הפרסומות בדפדפן שלכם
2. בטלו את החסימה מהאתר- כבו את הכפתור הדלוק
3. רעננו את העמוד

גם הדר מוכתר, שחלמה להגיע לעמדות השפעה כמו חלק מהפוליטיקאים שמוזכרים כאן, נאלצה להתמודד עם שמועה דומה. ימים ספורים אחרי הבחירות, **הופצה כותרת מזויפת** שהתחזתה לפרסום באתר מעריב, ובה נכתב "הדר מוכתר נמצאה בביתה ללא רוח חיים: צוות מד"א שהגיע למקום קבע את מותה". בתוך זמן קצר יו"ר מפלגת "צעירים בוערים" השמיעה אות חיים והפריכה את הפרסום בדרכה הציורית: "תגידו אתם שרוטים? מי מפרסם את החרא הזה? מעולם לא הייתי מאושרת יותר, אני קמה כל בוקר עם תחושת שליחות מדהימה".

Privacy Badger has replaced [this X \(Twitter\) widget](#)

Allow once

Always allow on this site

אמת או פייק

מי שנתקל בלא מעט שמועות משונות הוא חנן כהן, שהחליט לפני עשרים שנה להקים את אתר "לא רלוונטי". כ"שירות" לגולשים הוא דואג לאמת ולהפריך את השמועות שמגיעות מרחבי הרשת. "המטרה שלי היא לתת לאנשים כלים להחליט בעצמם אם להעביר את המידע שמקבלים ולא לקבוע אם הוא נכון או לא נכון, אמת או שקר", הוא מסביר למגזין N12. "זו הסיבה שאני משתמש בנוסח של 'המלצה' ומשדר לאנשים שזו החלטה שלהם ושכדאי שזו תהיה החלטה שלהם".

ואיך מתבצעת משימת האימות? "מכיוון שזה אתר פרטי שלי שאני מתחזק ללא פרסומות וללא מטרות רווח, אין לי את הלחץ לפרסם את כל מה שמגיע אליי ואני הולך ובודק ביסודיות האפשרית", כהן מתאר את שיטת הפעולה. "אני מחפש אזכורים בעיתונות, פונה לדוברים ומחפש באינטרנט כי הרבה דברים שמתפרסמים מתורגמים ומופצים הלאה ואז אני כבר יכול למצוא את ההתייחסות אליהם באתרים בין-לאומיים אמינים".

אז למה בעצם אנשים מפיצים שמועות? לדברי כהן, "אחת הסיבות היא שאנשים רוצים לצבור לעצמם נקודות חברתיות. אם ניקח דבר מאוד פשוט כמו אזהרה על ירוס מחשב, אז אם יש איזו סכנה ואני מזהיר אותך מפניה – אני זוכה אצלך לנקודות חברתיות בגלל שאני דואג לשלומך ולשלום המחשב שלך".

”

”כמובן שהמטרה של הרשתות החברתיות היא לעשות כסף ולייצר הרבה טראפיק, אז ברור שהן לא הולכות לעשות עם

זה משהו רציני, אלא אם יכריחו אותן באמצעות רגולציה"

חנן כהן, מייסד האתר "לא רלוונטי"

"אני הולך ובודק ביסודיות האפשריות". חנן כהן, מייסד אתר "לא רלוונטי"

פרסומת

סיבה נוספת להעברת שמועות היא הרצון של אנשים להצטייר כראשונים שיודעים דבר מה. "עדיין לא פרסמו את זה בתקשורת אבל אני יודע ולכן אני מסמן שאני יודע משהו שאחרים לא יודעים. זה היה בעיקר בזמנים שחדשות שודרו בעיקר שמונה בערב או שאתרים לא היו מתעדכנים כל שנייה. כך פרסמו, למשל, על הרוגים בפיגועים ובתאונות לפני שהודיעו למשפחות - 'הינה, אני יודע לפני כולם ואני מקור לחדשות חשובות'".

הטעות המביכה של חבר הכנסת קריב, סבור כהן, לא שונה מכל מקרה אחר של הפצת שמועה שקרית. "חברי כנסת הם בני אדם כמו כולם. חבר כנסת שמודיע על שמועה רוצה לצבור נקודות, הרי זה מה שפוליטיקאים עושים. יש להם את כלי התקשורת שחוזרים על מה שהם אומרים כי הם חברי כנסת. אם חבר כנסת בישר על כזה דבר, אז הוא הראשון שיצטטו את ההספד שלו והוא יקבל עוד איזשהו אזכור קטן".

מה לגבי המקור הראשוני לשמועה? למה שמישהו ירצה ליצור פאניקה?

"מוטיבציה אחת היא פייק ניוז. אנחנו מוצפים בפייק ניוז ובמניפולציות שעושים עלינו. חלק מהשמועות הן תמימות ויש בהן איזשהו גרעין של אמת. אם מישהו נכנס לבית חולים ומישהו ראה אותו, מישהו אחר כבר כתב שהוא נפטר. מישהו לא הבין משהו בדרך ורצה לפאר את עצמו אז עשה איזשהו שינוי קטן וככה נולדה השמועה. מניע אחר להפצת שמועה הוא מתח ולחץ, בעיקר בתקופות של מתיחות ביטחונית. כשרואים פועלים ערבים ליד גן ילדים בתקופות כאלה, מיד נפוצה שמועה על אזהרה מערבים שמסתובבים ליד גני ילדים".

אתה רואה מצב שבו תרבות הפצת השמועות הזו תתמתן בעתיד?

"אני לא חושב שזה יתמתן מתישהו. אני חושב שאנחנו אנשים ושהצורך החברתי שלנו בקשר, שגם השמועות הן חלק ממנו, יישאר קיים. שמועות תמיד היו ואני חושב שתמיד יהיו. השאלה המעניינת היא אם יהיו כלים אוטומטיים שיוכלו לזהות אותן. כמובן שהמטרה של הרשתות החברתיות היא לעשות כסף ולייצר הרבה טראפיק אז ברור שהן לא הולכות לעשות עם זה משהו רציני אלא אם יכריחו אותן באמצעות רגולציה".

"הוא הלך לעולמו וכולם חשבו שזה אני"

כשבני משפחתו של אלי גורנשטיין התבשרו על מותו, הוא היה בעיצומה של שנת צוהריים. "בתי רוני מעירה אותי ואומרת לי: אבא, אתה בסדר?", הוא נזכר. "שאלתי מה קרה. ככה מתוך שינה, חצי מנומנם כזה. היא אומרת לי: 'תשמע, כולם שואלים אם אתה בסדר, אם הכול בסדר, מצלצלים אליי'. אני אומר לה: 'למה שואלים? מה קרה?' ואז אני פותח את הטלפון שלי ורואה מאות הודעות. כל כתבי התרבות של כל הרשתות - 'אתה בסדר? הכול בסדר?'".

"באותה תקופה שיחקתי בבורגתיאטר, התיאטרון האוסטרי הלאומי בווינה, וזה הגיע עד לשם. המנהל של התיאטרון התקשר אליי ושאל: מר גורנשטיין, אתה בסדר? שמענו חדשות מסוימות. במקביל, מנהל הקאמרי התקשר לאיתי טיראן שהיה בווינה לשאול מה איתי ואז איתי שאל אותי. בקיצור, מהומה רבתי. ואז התחיל הגל השני שבו המנויים של הקאמרי התחילו לשאול 'מה עם אלי גורנשטיין?'".

פרסומת

"זה חלק מבדיחה של מלאך המוות". אלי גורנשטיין | צילום: החדשות, חדשות

אלא שאז התברר לגורנשטיין שאכן מת איש ששמו זהה. "אלי גורנשטיין אחר, שהיה בהופעה שלי שנתיים קודם ולחץ את ידי, הלך לעולמו וכולם חשבו שאני הלכתי לעולמי. קודם כל אמרתי שאני בסדר. היה קשה לענות לכולם. קיבלתי מאות טלפונים מוזדאגים, הודעות וסמסים. אחר כך הכול הסתדר אבל היה איזה רגע של מבוכה. חשבתי שיש מין אמרה כזאת שזה סימן לאריכות ימים אבל רב אמר לי שזה שטויות".

איך התחושה להתבשר על מותך בעודך בחיים?

"היה איזה יום וחצי שבהם התחלתי להיות נוכח בשבעה של עצמי. חצי הספידו אותי. כשהבת שלי העירה אותי, היו כמה שניות שתהיתי אם אני בסדר. בדקתי את עצמי, צבטתי את עצמי. היה איזה רגע של בהלה, אני מוכרח להודות. אחר כך הבנתי את הטעות. השמועה הגיעה מהחברה שמדפיסה את מודעות האבל. מישהו דיבר על זה עוד לפני שזה פורסם ואז השמועה התחילה לרוץ כי אין הרבה אלי גורנשטיין".

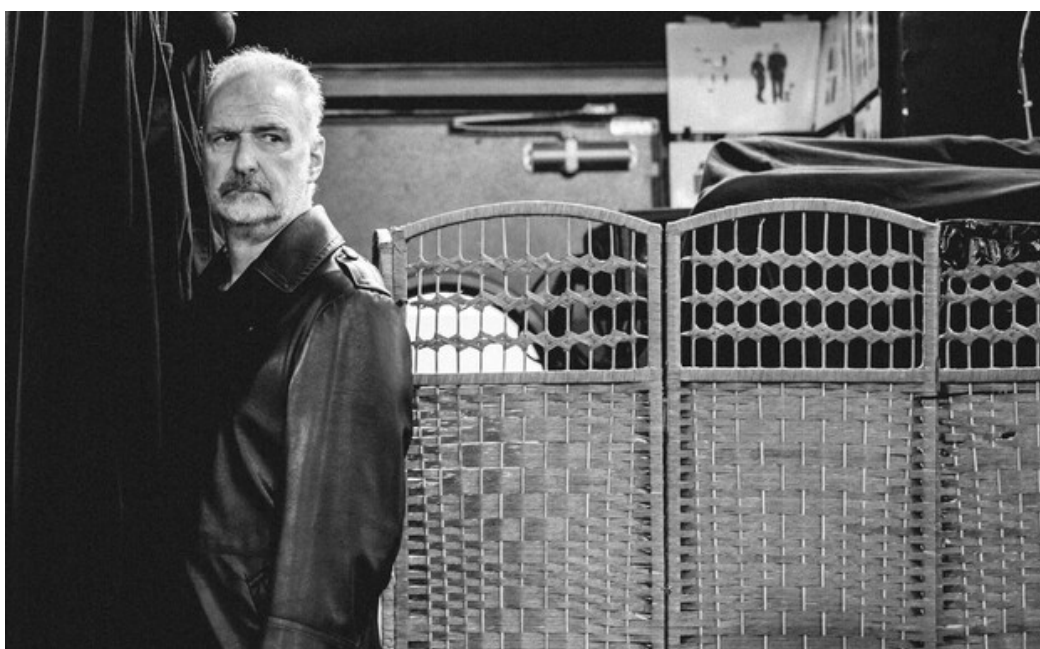
נשמע שאתה מסתכל על זה בהומור.

"כן, זה הצחוק של החיים. בסופו של דבר כולנו נמות, העניין הוא מתי ובאילו נסיבות. זה חלק מבדיחה של מלאך המוות, הוא עשה צחוק. עוד משהו שקרה במהלך החיים, לא משהו מיוחד כל כך".

”

”כשהבת שלי העירה אותי בצוהריים, היו כמה שניות שתהיתי אם אני בסדר. בדקתי את עצמי, צבטתי את עצמי. היה איזה רגע של בהלה, אני מוכרח להודות. אחר כך הבנתי את הטעות”

אלי גורנשטיין

”השמועה הגיעה מהחברה שמדפיסה את מודעות האבל”. אלי גורנשטיין על הבמה | צילום: תיאטרון בית ליסין, יחסי ציבור

”ליבו של המרגיע הלאומי נדם”

שר התפוצות לשעבר נחמן שי מצא את עצמו באוקטובר 2017, כשהיה חבר כנסת מהמחנה הציוני, מתמודד עם שמועה על מותו שנפוצה בוואטסאפ. בהודעה שפורסמה באחת הקבוצות נכתב: ”ליבו של המרגיע הלאומי נדם. לפני מספר שעות נפטר מדום לב נחמן שי”.

ליבו של המרגיע הלאומי נחמן שי נדם. לפני מספר
שעות נפטר מדום לב נחמן שי

14:52

14:53

חבר כנסת ???

נחמן שי המחנה הציוני

14:53

ליבו של המרגיע הלאומי נחמן שי נדם. לפני מספר
שעות נפטר מדום לב נחמן שי

14:54

לא פןפורסם בשום מקום!
הלילה עוד צייץ כרגיל.

הידיעה המפוברקת הביאה עשרות מכרים מודאגים להתקשר לשי ולדרוש בשלומו. "קיבלתי בשבע בבוקר טלפונים", הוא משחזר. "אני זוכר שגילה גמליאל התקשרה ועוד שניים-שלושה אנשים. אמרו לי: 'נחמן?'. אמרתי כן. 'נחמן, אתה בסדר?'. אמרתי כן - 'לא, הכול טוב. ראינו משהו בוואטסאפ'. אמרתי להם שאני לא ראיתי כלום ואז מישהו שלח לי את ההודעה הזו. זה היה מפתיע לאור העובדה שאני נשמתי והייתי בסדר. זה כמובן התגלגל והיו עוד תגובות ופניות מהתקשורת".

שי פנה מיד לקצין הכנסת בבקשה שיפתח בבדיקת המקרה החמור. "אמרתי לו: 'תשמע, בוא נבדוק מי זה. זה דבר חמור בפני עצמו ואולי זה משקף איזשהו איום עליי'. אומנם אני דמות מוכרת מאוד, אבל אני לא מעורב בעמדות קיצוניות ולא רואה מישהו שיש לו עניין לאיים עליי או לומר לי שאני בסכנה. כשאומרים על מישהו שהוא מת - זה יכול להיות ווישפול ת'ינקינג. הוא לקח את זה על עצמו והעביר את זה לבדיקת המשטרה ולאחר תקופה מסוימת גילו ממי זה בא - זה היה בחור חרדי שאמר ששמע על מותי באיזשהו מקום והחליט לחלוק את זה עם הציבור ולהביע את צערו".

באמת חששת שמנסים לפגוע בך?

"אני לא יודע, אני מאלה שמה לעשות, לא מאיימים עליהם. אפילו כשר לא הצלחתי להביא לכך שיפנינו ליד הבית שלי, אולי פעם אחת, שזה מחדל חמור", הוא צוחק. "אבטחו אותי רק בחו"ל וגם לא ראיתי שום צורך להיות מאובטח. אבל השיח הציבורי הולך ומחריף ומקצין כל הזמן. דברים שלפני שנתיים-שלוש לא היו מקובלים נאמרים היום בצורה פשוטה. אם פעם היית אומר על מישהו בוגד זה היה מאיר פנסים אדומים והיום המילה הזו עוברת".

"הטרמינולוגיה שמשמשים בה היום היא כל כך קיצונית שאם אתה חושב על הסיפור הזה זה נראה בכלל מצחיק. אני מודה שכשהסתכלתי על זה עכשיו אמרתי – 'מה הקפיץ אותך בכלל. אז אמרו שאתה מת, מה זה חשוב'. אבל הנסיבות הולכות ונעשות גרועות יותר ויותר, ובאותה תקופה זה היה נדמה לי כדבר חשוב. מה פתאום אנשים מודיעים על מותי? זה לא היה איזשהו דבר מצחיק, זה היה אמיתי. לא שייכתי את זה לאיזו טעות. זה לא שאושפזתי או שהייתי חולה – זה סתם נפל עליי ביום בהיר. השיח מאז הידרדר כל כך שדברים שנראו לי מזעזעים – מתקבלים אצלי היום בשוויון נפש".

שי, דובר צה"ל לשעבר שזכה לכינוי "המרגיע הלאומי" בזמן מלחמת המפרץ, התמקצע בהפרכת שמועות – אך הרשתות החברתיות טרפו, לדבריו, את הקלפים בכל הנוגע לבדיקת עובדות. "זה שונה לגמרי מהתקשורת שאני הכרתי", הוא מודה. "אין שום דרך לוודא דברים והכל פרוץ. הדור שלכם לוקח בחשבון שצריך לשים סימן שאלה על כל מילה שמופיעה ברשת. אני עוד שייך לדור שידיעה כזאת הייתה עוברת בקרה ולא הייתה מופיעה מבלי שהיו מוודאים אותה בצורה מוחלטת עם שני מקורות או יותר ואולי מדברים עם בני המשפחה של אותו אדם ושואלים אם הוא באמת נפטר".

"כשהייתי דובר צה"ל ניסינו להכתיב את הקצב – מתי אתה מפרסם הודעה על אירוע ביטחוני, על נפגעים והרוגים", מתאר שי. "היה לנו איזשהו קצב מסוים שבו אנחנו מודיעים למשפחות ובוודאי לא ממהרים להודיע לציבור לפני שהמשפחה יודעת ומאשרת. במציאות של 2023 דובר צה"ל לא יכול להכתיב שום דבר. אם יש עכשיו אירוע ביטחוני, צנזורה או לא צנזורה, הכול יוצא מיד לרשתות והתקשורת המסורתית רצה אחריהן. אין זמן לבדוק כי הרשתות החברתיות הן תמיד מהירות יותר, שטחיות וכמובן לא מדויקות, טעות ומטעות".

”

”אמרתי לקצין הכנסת: 'תשמע, בוא נבדוק מי זה. לאחר תקופה מסוימת גילו שזה היה בחור חרדי שאמר ששמע על מותי באיזשהו מקום והחליט לחלוק את זה עם הציבור ולהביע את צערו”

נחמן שי

צילום: פלאש 90 / הדס הרוש, חדשות

פרסומת

”ניסיתי להדחיק אבל זה חרוט היטב”

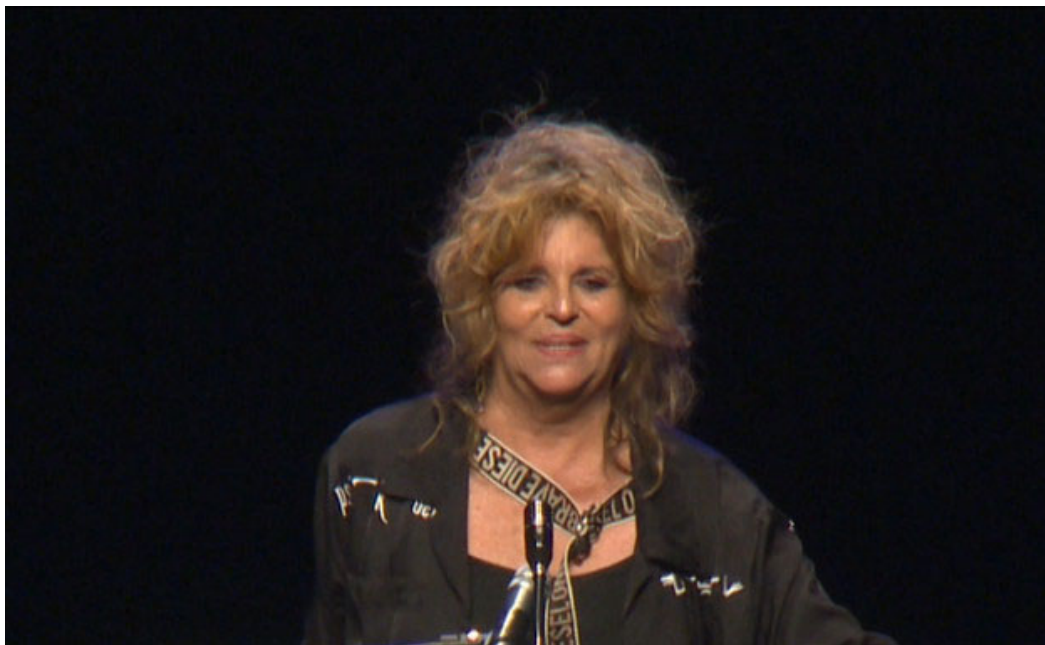
ובחזרה ליונה אליאן. גם בחלוף יותר משלוש שנים מאז האשפוז, שחקנית התיאטרון המוערכת זוכרת היטב את הכאב שגרמו השמועות המכוערות לבני משפחתה ומתוסכלת מהשתרשות תרבות השקר בחברה. ”זו שמועה שכל כך קל

לברר לפני שמפרסמים", היא אומרת, "אבל כבר הבנו שבשנים האחרונות יש אלימות בכל דבר שמתבטאת אצל כולם. זה צעד אלים לפרסם משהו כזה מבלי לטרוח לברר קודם".

”

”זו שמועה שכל כך קל לברר לפני שמפרסמים”, אבל כבר הבנו שבשנים האחרונות יש אלימות בכל דבר שמתבטאת אצל כולם. זה צעד אלים לפרסם משהו כזה מבלי לטרוח לברר קודם”

יונה אליאן

ואיך נראה בית ליסין המשופץ? | צילום: מתוך "ערב טוב עם גיא פינס", קשת 12

זה השאיר איזו צלקת?

"זה נשאר לי בזיכרון חרוט היטב. אני חושבת שרק בשנה האחרונה נפתחתי מחדש להתראיין בכלל והתחלתי לדבר על האשפוז. זה קצת בוקס שאתה חוטף. אתה אומר רגע, מה קרה פה. לא באמת לקחתי את זה ברצינות גדולה. עכשיו, כשאני מדברת, אני חושבת שכנראה לקחתי את זה ברצינות. אתה יודע, ניסיתי להדחיק את זה אבל זה חרוט היטב. תקופה ארוכה לא עניתי לעיתונאים ולכל טלפון לא מזהה, וקצת השתבללתי. אני חושבת שגלי האהבה שקיבלתי אחר כך ברחוב, כשראו שאני חיה ושהבראתי, וכל החיבוק הגדול שקיבלתי מהקהל – היה סוג של פיצוי".

מה תאמרי לאנשים שידם קלה על המקלדת?

"זה קצת תמים להגיד לאנשים, זה כבר כל כך השתרש. צריך לדעת לחיות עם זה ולהגיד לאנשים להיות יותר מודעים לכך שאמת ושקר הם כבר לא ערכים אמיתיים. ברגע שהפרסומים השקרניים יוצאים לאור ומתקבלים כאמת, זה סוג של חוסר אונים אלא אם אתה אומר: חברים, תבדקו קודם את מה שאתם קוראים. הכול נהיה אלים וזה משפיע על ההתנהלות של כולם, בטח במדיה ולא רק במדיה החברתית. התופעה של טשטוש בין אמת לשקר זו תופעה שאני לא מאמינה שאפשר לעצור - לא הולכים אחורה, מתקדמים קדימה, ולא תמיד בכיוונים הנכונים".

[מצאתם טעות לשון?](#)

הכתבה עניינה אותך?

